

Copyright © 2017 GRAȚIELA M. ROȘU

ISBN 979-10-96112-18-0

Toate drepturile rezervate.

Nici o parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă prin orice proces mecanic, fotografic, electronic sau sub forma unei înregistrări fonografice; nici nu pot fi stocate într-un sistem de recuperare, transmise sau copiate pentru uz public sau privat, ca scurte citate incluse în articole, fără permisiunea prealabilă scrisă a autorului și editorului, și numai în măsura în care au fost utilizate în scopuri educaționale, cu respectarea strictă a formei, și fără alterarea semnificației sale intenționate. Autorul acestei cărți nu acordă consultanță medicală, nici nu prescrie utilizarea vreunei tehnici ca formă de tratament pentru problemele medicale. Intenția autorului este de a oferi informații de interes general, de natură educațională, care să vă ajute în căutarea bunăstării emoționale și spirituale. În cazul în care utilizați informațiile din această carte personal sau pentru oricine altcineva, autorul și editorul nu își asumă nici o responsabilitate.

GRAȚIELA M. ROȘU

Conversații cu

S
I
N
E
L
E

Dumnezeu, Conștiința Și Existența Revelate

CUPRINS

Cuvânt Înainte	1
Crearea Acestei Cărți	
Firimiturile Ducând Spre Casă.....	3
Capitolul 1	
Cine-a Zis.....	5
Capitolul 2	
Lecții Învățate	9
Capitolul 3	
Lecții Uitate	17
Capitolul 4	
Școala Sumbră A Sufletului	21
Capitolul 5	
A Doua Șansă, Experiența De Moarte Iminentă.....	31
Capitolul 6	
În Căutarea Răspunsurilor.....	35
Capitolul 7	
Demnitatea	49

Capitolul 8

Respect pentru oameni și cărți

Gândul, Copilul Emoției.....53

Capitolul 9

Scopul Omenirii Sau Rațiunea De A Fi.....59

Capitolul 10

Percepția75

Capitolul 11

O Transă Hipnotică85

Capitolul 12

Misterul Existenței Universale103

Capitolul 13

Cunoștința Și Conștiința107

Capitolul 14

Motivația109

Capitolul 15

Originile Noastre Secrete143

Capitolul 16

Puterea De Alegere153

Capitolul 17

Mitul Unirii Științei

Cu Spiritualitatea161

Capitolul 18

Prezumții Periculoase.....169

Capitolul 19

Frica, Iubirea Și Curajul.....173

Capitolul 20

Mass-Media, Controlul

Și Manipularea191

Capitolul 21

Schimbarea Hărții195

Capitolul 22

Biologia Moleculară A Spiritului

Realizarea De Sine A Celulei.....201

Capitolul 23

Un Mesaj Războinicilor Luminii

Vindecătorilor, Astrologilor

Și Oamenilor De Știință Îndrăzneți205

Epilog.....211

același timp și *datorită* intelectului său mândru? Ne-a analizat mediul, la rândul său? Și în cele din urmă, ce este *mediul*? Sau *cine*?

Sunt unii care cred că astfel de lucruri nu trebuie dezvoltate omului simplu, pentru că, spun ei, astfel de cunoștințe ar putea face mai mult rău decât bine.

Ne întrebăm cui?

Sunt cei care s-au aventurat în învățăturile secrete ale altora, fiecare aducând o bucăciță din puzzle-ul vieții. Aceștia acționează acum ca învățători ai iluminării, ca guru ai iubirii, ca păstori care conduc turma în singura direcție pe care o cunosc, și numai atât de departe încât ei înșiși s-au aventurat, vânzând însă bilete spre infinit.

Și suntem noi, marginalii, ursuzii, cei fără astâmpăr și cei neimpresionați, venind să vă spunem că ați fost înșelați de toate taberele. Că suntem cu toții purtătorii unei cunoașteri universale de existența căreia am uitat curând după intrarea în această viață umană.

Intenția acestei cărți nu este de a vă convinge de unul dintre aceste puncte de vedere, ci de a aduce lumină celor care caută răspunsuri. Pentru a ne ajuta să ne amintim cine suntem și de ce suntem aici, pentru că, așa cum a spus-o Sinele, suntem în criză de timp!

Această carte este o cheie a cunoașterii, a libertății și a împuternicirii de sine.

Să vă servească bine!

Capitolul 1

CINE-A ZIS?

„În cinstea celor nebuni, a celor nepotriviți, a rebelilor, a celor care fac neazuri, a cuielor rotunde în găurile pătrate ... a celor care văd lucrurile în mod diferit - cărora nu le plac regulile ... Îți poți cita, a nu fi de acord cu ei, a-i glorifica sau denigra, dar singurul lucru pe care nu-l poți face este să-i ignorați, pentru că aceștia schimbă lucrurile ... ei împing rasa umană înainte, iar în timp ce unii îi pot considera nebuni, noi îi considerăm genii, pentru că cei care sunt destul de nebuni să creadă că pot schimba lumea, sunt cei care o fac.”

Steve Jobs - inginer informatician și industriaș american (1955-2011)

Am intrat cu toții în lumea asta fără manualul de instrucțiuni, și a trebuit să respectăm reguli și legi care ne-au modelat viața. Pentru unii, aranjamentul ăsta merge de minune: unii dețin drepturile, iar alții poartă responsabilitățile; bogații devin mai bogați, iar săracii și mai săraci; cei înzestrați ajung în secțiile de psihiatrie sau pe antidepresive, în timp ce netalentații ajung pe lista de faima și avere.

Reguli, inamicul meu de-o viață!

Nu mi-am găsit niciodată locul în lumea asta clădită pe reguli care sfidează gravitatea însăși.

O lume în care originalitatea e pedepsită, iar conformitatea recompensată; unde diploma e stăpână, iar cunoștința moare de foame; unde din prima zi de școală învățați să vă temeți de autoritate și să vă „cunoașteți locul”: aveți obligația de a vă respecta profesorii, pe când aceștia au libertatea de a vă spulbera visele.

Din fericire, avem și profesori extraordinari. Am avut norocul să cunosc câțiva, însă cea care-a avut impactul cel mai profund asupra vieții mele a fost diriginta din anii mei de internat.

Aveam șaptesprezece ani când am cunoscut-o, iar întâlnirea noastră nu a fost una amicală. Sătulă de a fi trasă la răspundere pentru comportamentul meu de rebelă, m-a convocat într-o zi la o discuție serioasă.

„Roșule, mi-a ajuns! Singurele nume menționate în fiecare ședință profesorală sunt ale noastre. Tu ai un enorm potențial, însă ți-l vei irosi dacă nu-ți schimbi atitudinea!”

Ea-mi admira mintea și natura rebelă, însă „pentru a supraviețui în sistem”, m-a sfătuit să învăț „când să cedezi”. I-am urmărit sfatul și am cedat atât cât am putut, dar atitudinea asta nu mă ducea nicăieri. Aveam nevoie de dreptate, de o schimbare serioasă, iar cedând nu era calea de a le obține.

Așa că am incitat cei cinci sute de colegi la rebeliune; m-am adresat consiliului profesoral; împreună am schimbat directoarea, regulile unilaterale și mâncarea infectă care ne provoca ulcer de stomac, și i-am arătat *sistemului* că era timpul său să învețe când să cedeze!

Cine-a zis? Mi-am trăit pe acest motto întreaga viață, până când am decis să sacrific rebela pe altarul matrimonial și să iau lucrurile așa cum erau. Ziua în care „eu” a devenit „noi”, și atâta timp cât „noi” au aceleași aspirații, vă puteți considera câștigători la loterie, dar după cum s-a dovedit, nu a fost cazul meu.

Precoce de natură, a trebuit să mă confrunt cu criza vârstei mijlocii timpuriu. „*Să stai sau să pleci?*” O aveam pe fiica mea, așa că am stat, până când m-am întors de la doctor cu o pungă de antidepresive menite să-mi vindece starea de sănătate și lipsa de încredere în mine câștigate în timpul „*proiectului noi*”.

Citind lista efectelor secundare, am izbucnit în suspine de rușine și disperare pentru a mă fi lăsat să decad la așa nivel, încât să am nevoie de medicamente pentru a supraviețui. Când, dintr-o dată, din străfundul inimii, mi-am auzit prietena voce lăuntrică de mult uitată: *Cine-a zis?*

Într-un moment de inspirație divină, am realizat că suferința prin care treceam mi-o făcusem cu mâna mea. Inversasem legile! Mă bazam pe opinia și judecata tuturor și singura de care mă îndoiam era de mine însămi.

„*Poate că ceva nu era în regulă cu mine; poate că nu am încercat totul; poate că sunt prea exigentă. Poate, poate, poate...!*”

Ceva nu era în regulă cu mine cu siguranță; ceva fundamental! Trăiam după standardele impuse de alții! Permiseseam altora să mă definească, să-mi spună ce merit, ce să fac și ce nu. Renunșasem la independența mea de a gândi și decide de una singură.

Eram toată lumea, numai eu nu!

Următoarele capitole vin să ilustreze tiparele acestui comportament auto destructor responsabil de bolile și de temerile noastre de a ne urma visurile. Restul cărții vă va prezenta o nouă perspectivă menită să aducă un nivel mai profund de claritate și înțelegere a propriilor voastre adevăruri.

Capitolul 2

LECȚII ÎNVĂȚATE

De la o vârstă fragedă am trăit cu sentimentul de a nu fi „un copil normal”. La trei ani eram conștientă de gândurile și emoțiile mele, precum și de ale celor din jur, abilități care, cu timpul, s-au înmulțit, făcându-mi conviețuirea cu ceilalți din ce în ce mai dificilă. Tot pe atunci am descoperit și noțiunile de *timp* și de *pericol*.

Îmi amintesc că era o zi de vară.

Desenând cu degetul pe fereastra de lângă pat, am fost surprinsă de primul sentiment de plictiseală. Era ca și cum aș fi fost absentă o lungă perioadă și tocmai mă trezisem într-o lume ciudată, limitată la un corp mic, frustrată de limitele sale.

În mijlocul acestor gânduri tulburi, ceva mi-a atras atenția: pisica enormă sărind în leagănul fratelui meu. Un sentiment precognitiv m-a împins spre el: „*Pisica e pe fața lui! Îl va sufoca!*” Următorul lucru pe care mi-l amintesc este fața îngrozită a bunicii, care intrase la timp să-mi prindă fratele din leagănul basculant, pe care-l țineam cu o mână, în timp ce împingeam pisica cu cealaltă. I-am privit chipul transformându-se: de la înspăimântare, la supărare și apoi la surpriză.